

عنوان مقاله:

کاربست روش تحلیل گفت و شنود در ارتباطات میان فردی؛ تحلیل ارتباطی گفت وگویی کندوکاومحور دانش آموزان دوره ابتدایی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات فرهنگی ایران، دوره 12، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

هادی خانیکی - استاد ارتباطات، دانشکده علوم ارتباطات، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

فاطمه نوری راد - کاندیدای دکترای علوم ارتباطات، دانشکده علوم ارتباطات، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

گفت وگو به مثابه یک کنش مهم ارتباطی، ازجمله موضوعاتی است که در رشته علوم ارتباطات کمتر به آن توجه شده است و اغلب پژوهش های انجام شده، مربوط به حوزه ارتباطات جمعی بوده اند. دراین میان، انجام پژوهشی در حیطه ارتباطات انسانی و میان فردی، با نگاه موردی و خرد روش کیفی که در پی فهم و توصیف واقعیت ناب باشد، در حوزه پژوهش های علوم ارتباطات، مهجور است؛ ازاین رو، هدف این پژوهش، مطالعه نحوه تعامل کلاسی در جلسه های گفت وگومحور کلاس درس، به منظور مشخص کردن ساختار، ابعاد، و مولفه های گفت وگویی کندوکاوی است. تحلیل گفت و شنود، ترتیب انجام کار، سازماندهی، و نظم کنش های اجتماعی را که بخشی از تعاملات روزمره هستند، با روشی استدلالی و در گفتن ها و شنیدن های اعضای جامعه مطالعه می کند؛ بنابراین، یکی از نتایج اصلی تحقیق با روش تحلیل گفت و شنود، شناسایی این نظام با الگوهای زنجیره ای است که در حین تعامل، به رفتارهای شفاهی ساختار می بخشد. تحلیل گفت و شنودهای کلاس درس تفکر نشان می دهد، ساختار کلی این گفت وگوها پیش برنده است، به این معنا که هنگامی که ایده ای در پاسخ به یک پرسش بیان می شود، شرکت کنندگان، خود را ملزم به واکنش موافقت یا مخالفت با آن ایده می دانند. این واکنش اغلب، سبب تصحیح و تکمیل ایده اولیه یا شفاف کردن آن می شود. افراد، بین ایده های مطرح شده پیوند برقرار کرده و استنباط خود را از روند بحث مطرح می کنند. این نوع گفت وگو، نه تنها موضع گیری های فکری خوب را می طلبد، بلکه مستلزم تعهد به نتیجه یابی و جهت گیری منطقی است.

کلمات کلیدی:

تحلیل گفت و شنود، گفت وگویی کندوکاومحور، گفت وگو، تعامل، دانش آموزان ابتدایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1010204>

